

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 6 marca 2018 r. A. K. (1) skierowanym przeciwko J. P. wniosła o zasądzenie kwoty 95.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lipca 2016 r., kwoty 4.599 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, ustalenia, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze mogące powstać w przyszłości skutki wypadku oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

(pozew k. 4-10)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz orzeczenie o kosztach postępowania.

(odpowiedź na pozew k. 69-70)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lipca 2016 r. około godz. 22:30 A. K. (1) wraz z A. K. (2) oraz A. S. (1) szły ulicą (...) w O., w kierunku domu powódki. Powódka oraz A. K. (2) znajdowały się pod wpływem alkoholu. W bramie jednej z posesji przy w/w ulicy stało trzech mężczyzn, w tym pozwany, który zwrócił się do przechodzących obok kobiety w sposób obelżywy. A. K. (2) zdenerwowały użyte przez pozwanego sformułowania i podeszła do w/w mężczyzn celem wyjaśnienia sytuacji. Obawiając się o koleżankę w ślad za nią w kierunku w/w mężczyzn ruszyła także powódka. Gdy powódka zbliżyła się do pozwanego ten uderzył ją pięścią w twarz wskutek czego powódka się przewróciła na chodnik. Powódka straciła wtedy przytomność. Pozwany dalej uderzał powódkę pięściami po całym ciele, kopał, jak również uderzał jej głową o chodnik. Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja oraz pogotowie.

(zeznania świadka A. S. k. 102 nagranie 00:05:40-00:16:22, notatka k. 121, protokół k. 122-123, zeznania powódki k. 246-247 nagranie 00:01:48-00:10:43)

Z miejsca zdarzenia powódka została przetransportowana do szpitala w Z. gdzie była hospitalizowana w dniach 3-8 lipca 2016 r. Wskutek pobicia u powódki stwierdzono wstrząśnienie mózgu, złamanie kości potylicznej. Nie doznała obrażeń w zakresie narządów ruchu. Przy wypisaniu zlecono doraźne przyjmowanie leków przeciwbólowych, zakazano wykonywania wysiłków fizycznych przez 1 miesiąc oraz zalecono dalsze leczenie w poradni laryngologicznej i psychologicznej.

Powódka następnie leczyla się w Poradni Neurologicznej w O. w okresie od 12 sierpnia 2016 r. do 21 września 2017 r. Podczas leczenia u powódki stwierdzono stan po urazie głowy wstrząśnienie mózgu, złamanie kości potylicznej, uszkodzenie lewego błędnika, zawroty głowy. Powódka skarżyła się na napadowe zawroty i bóle głowy.

W dniu 7 lutego 2017 r. skierowano powódkę do Poradni Laryngologicznej w O. gdzie stwierdzono uszkodzenie lewego błędnika.

Trwały i długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki z punktu widzenia ortopedii oraz neurologii wynosi 0%, natomiast laryngologii 25% (20% - uszkodzenie błędnika lewego, 5% - złamanie kości potylicznej).

Od czasu zdarzenia u powódki doszło do częściowej kompensacji przedsiomkowej, skutkującej poprawą stanu jej zdrowia. U powódki jednak nie nastąpił stan pełnej sprawności układu równowagi z okresu przed zdarzeniem.

(dokumentacja medyczna k. 14-45, 81, 107 180-181, zeznania świadka A. S. k. 102 nagranie 00:08:56-00:11:08, opinia biegłego ds. ortopedii k. 135, opinia biegłego ds. neurologii k. 147-148, opinia uzupełniająca k. 207-208, opinia biegłego ds. laryngologii k. 171-172, opinia uzupełniająca k. 178, opinia uzupełniająca k. 211-217)

Zakres cierpień powódki w pierwszym miesiącu od wypadku był średniego stopnia, przez kolejne dwa miesiące umiarkowany, a następnie niewielki. Cierpienia związane z dolegliwościami bólowymi głowy w okolicy potylicznej i zawrotami głowy utrzymywały się przez okres ponad 6 miesięcy od daty pobicia.

Powódka w pierwszym miesiącu od zdarzenia korzystała z pomocy osób trzecich w wymiarze ok. 3 h dziennie w związku z zakazem wykonywania wszelkiego wysiłku fizycznego. Dalsza konieczność pomocy osób trzecich związana była z napadowymi zawrotami głowy i wynosiła przez okres dwóch miesięcy ok. 2 h dwa razy w tygodniu. Pourazowe zawroty głowy powodowały ograniczenia w wykonywaniu niektórych czynności porządkowych w domu, w tym prace na wysokości. W tym czasie powódce pomagała we wszystkim jej mama. Nie było potrzeby rehabilitacji powódki.

(zeznania świadka A. S. k. 102 nagranie 00:08:56-00:11:08, 00:15:09-00:16:22, opinia biegłego ds. ortopedii k. 135, opinia biegłego ds. neurologii k. 148, opinia biegłego ds. laryngologii k. 172, zeznania powódki k. 247 nagranie 00:10:43-00:12:56)

Powódka przez 3 miesiące od wypadku zażywała lek M. 1200, którego koszt miesięczny wynosi ok. 40 zł oraz przez pół roku lek P., którego miesięczny koszt wynosi 66,86 zł za opakowanie.

(opinia biegłego ds. neurologii k. 148)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 2 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w Zgierzu, sygn. akt II K 1038/16, uznał J. P. za winnego czynu z art. 157 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby, zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu próby, zasądził od J. P. na rzecz A. K. (1) kwotę 1.000 zł tytułem częściowego naprawienia szkody oraz orzekł o kosztach postępowania.

Pozwany zapłacił powódce orzeczone w/w wyrokiem 1.000 zł.

(wyrok k. 130-131, zeznania pozwanego k. 247 nagranie 00:16:26-00:18:01)

Powódka A. K. (1) ma 30 lat. Przed zdarzeniem powódka pracowała w hipermarkecie A. na dziale warzywnym. Po zdarzeniu z uwagi na zawroty głowy przeniesiono ją na inne stanowisko pracy i obecnie pracuje jako kasjerka.

Przed zdarzeniem powódka nie miała żadnych urazów głowy ani problemów zdrowotnych wymagających leczenia laryngologicznego lub neurologicznego. Obecnie powódka skarży się na napadowe zawroty głowy pojawiające się przy nagłych ruchach głowy spowodowane uszkodzeniem błędnika, szumy uszne oraz bóle głowy zlokalizowane w okolicy potylicznej, występujące zwykle w okresach zmian atmosferycznych. Powódka zażywa lek P..

(zeznania świadka A. S. k. 102 nagranie 00:11:08-00:12:55, opinia biegłego ds. neurologii k. 147-148, opinia biegłego ds. laryngologii k. 170, zeznania powódki k. 246-247 nagranie 00:01:48-00:10:43)

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie w postaci załączonych do akt dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Ustalając stan faktyczny, Sąd wziął również pod uwagę zeznania świadka A. S. (3) oraz powódki, które w zakresie wyżej ustalonych faktów uznał za wiarygodne i mające oparcie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym. Sąd wziął także pod uwagę opinie wydane w niniejszej sprawie przez biegłych, które to opinie są zupełne, jasne i konsekwentne, a w końcowych wnioskach potwierdzają się wzajemnie.

Za niewiarygodne Sąd uznał w całości zeznania świadka K. K. oraz pozwanego w zakresie dotyczącym przebiegu zdarzenia oraz zachowania powódki po opuszczeniu szpitala, stojące w jawnej sprzeczności z pozostałym, wiarygodnym, materiałem dowodowym zebranym w toku niniejszego postępowania

Mając na uwadze fakt, że strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników oprócz wyżej wymienionych dowodów, innych wniosków dowodowych nie zgłaszały oraz uwzględniając rządzącą procesem cywilnym zasadę

kontradiktoryjności postępowania i nie znajdując podstaw do przeprowadzenia dowodów z urzędu (art. 232 k.p.c.), Sąd rozpoznał sprawę na podstawie zebranego materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo częściowo okazało się zasadne, zasługując w tym zakresie na uwzględnienie. W pozostałej części powództwo jako niezasadne zostało oddalone.

Podstawę prawną żądań powódki odnośnie zasądzenia zadośćuczynienia stanowi art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie ma za zadanie zrekompensowanie krzywdy doznanej przez osobę poszkodowaną czynem niedozwolonym, na którą składają się cierpienia fizyczne, zwłaszcza w formie bólu oraz cierpienia psychiczne rozumiane jako ujemne przeżycia w związku z cierpieniami fizycznymi będącymi następstwem uszkodzeń ciała lub rozstroju zdrowia. Ten rodzaj naprawienia szkody ma na celu złagodzenie tych cierpień. Regulacja kodeksowa nie wskazuje żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Ma ono przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta jednak nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Do okoliczności mających wpływ na rozmiar szkody orzecznictwo zalicza: czas trwania doznanych przez poszkodowanego cierpień, długotrwałość procesu leczenia, bolesność oraz uciążliwość zabiegów medycznych, w tym zwłaszcza operacji, występujące poczucie nieprzydatności na skutek zmienionej sytuacji po wypadku oraz wiek poszkodowanego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 26 czerwca 2015 roku, I ACa 847/14, niepubl. i powołane tam orzecznictwo). Nie można również abstrahować od oceny skutków czynu niedozwolonego i prognoz dotyczących powrotu poszkodowanego do zdrowia.

Na skutek zdarzenia z dnia 2 lipca 2016 r. powódka doznała urazu głowy w postaci wstrząśnienia mózgu oraz złamania kości potylicznej. W wyniku doznanych obrażeń u powódki stwierdzono także uszkodzenie lewego błędnika. Wskutek pobicia powódka do dzisiejszego dnia skarży się na napadowe zawroty głowy pojawiające się przy nagłych ruchach głowy spowodowane uszkodzeniem błędnika, szumy uszne oraz bóle głowy zlokalizowane w okolicy potylicznej, występujące zwykle w okresach zmian atmosferycznych. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki, stanowiący konsekwencje pobicia, wynosi łącznie 25% (20% - uszkodzenie błędnika lewego, 5% - złamanie kości potylicznej). Doznane w przedmiotowym zdarzeniu urazy wyzwoliły u powódki cierpienia średniego stopnia w pierwszym miesiącu od pobicia, a przez kolejne dwa miesiące umiarkowane, a następnie niewielkie. Cierpienia związane z dolegliwościami bólowymi głowy w okolicy potylicznej i zawrotami głowy utrzymywały się przez okres ponad 6 miesięcy od daty pobicia. Jak w/w powódka cały czas odczuwa skutki pobicia.

Sąd uznał zatem, że adekwatną sumą zadośćuczynienia dla A. K. (1) będzie kwota 75.000 zł. Sąd miał na uwadze, że powódka doznała urazu głowy, w wyniku którego doszło do uszkodzenia błędnika lewego. Uraz ten spowodował u powódki konieczność poddania się leczeniu neurologicznemu i laryngologicznemu, ale także stanowił źródło cierpień fizycznych, jak i psychicznych związanych z zależnością od osób trzecich przez pierwszy miesiąc po zdarzeniu. Dodatkowo skutki pobicia, do którego doszło ponad 4 lata temu w dalszym ciągu utrzymują się, utrudniając normalne codzienne życie powódki. Jednocześnie jednakże Sąd miał na uwadze, że w chwili obecnej stan zdrowia powódki jest ustabilizowany i w przyszłości nie należy się spodziewać dalszego pogorszenia jej zdrowia w związku z zdarzeniem z 2 lipca 2016 r. Dodatkowo, Sąd uwzględnił fakt zapłacenia przez pozwanego na rzecz powódki kwoty 1.000 zł orzeczonego wyrokiem karnym Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 2 czerwca 2017 r., sygn. akt II K 1038/16, pomniejszając kwotę zadośćuczynienia o w/w sumę. Tym samym Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 74.000 zł tytułem zadośćuczynienia, oddalając wniosek w pozostałym zakresie, uznając że dalsza kwota byłaby nadmierna i niewspółmierna do doznanych przez powódkę urazów.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., 455 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c., Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 28 sierpnia 2018 r. (data doręczenia pozwu) do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należy, że w związku z uszczerbkiem na zdrowiu, jakiego doznała powódka wskutek pobicia w dniu 2 lipca 2016 r., poniosła ona koszty związane z leczeniem w kwocie 1.620 zł. Na kwotę tę składa się koszt zakupu leków (M. 1200 – 40 zł x 3 miesiące = 120 zł, P. – 66,86 zł x 6 miesięcy = 401,16 zł) oraz opieki osób trzecich nad powódką (1 miesiąc x 3 godziny x 9 zł x 30 dni = 810 zł, 2 miesiące x 4 godziny/tydzień x 9 zł x 4 tygodnie = 288 zł), dając w zaokrągleniu w/w zasądzoną kwotę. W pozostałym zakresie Sąd oddalił wniosek, uznając że nie został on w jakimkolwiek zakresie udowodniony i wykazany.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., 455 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c., Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 28 sierpnia 2018 r. (data doręczenia pozwu) do dnia zapłaty.

Sąd oddalił żądanie powódki o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Zdaniem Sądu powódka nie udowodniła tego roszczenia.

W zakresie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość zgodnie z orzecznictwem interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności za ewentualną szkodę na przyszłość, na podstawie art. 189 k.p.c., zachodzi wtedy gdy istnieje obiektywna niepewność stanu faktycznego (por. wyrok SN z dnia 14 marca 2012 r., II CSK 252/11).

Powódka dochodząc naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości tylko wtedy, gdy w dacie orzekania można założyć, że po latach mogą ujawnić się kolejne szkody, których nie sposób wykluczyć na etapie obecnego orzekania. Mając na uwadze opinię biegłych neurologa i laryngologa uznać należy, że obecnie stan zdrowia powódki jest dobry, doszło do częściowej kompensacji przedSIONKOWEJ.

W tym zakresie Sąd podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 października 2016r. I ACA 532/16 w którym stwierdza się, że potrzeba wydania wyroku ustalającego zachodzi wtedy, gdy powstała sytuacja grozi naruszeniem stosunku prawnego lub statuuje wątpliwość co do jego istnienia lub nieistnienia. W sprawie zasadę odpowiedzialności za skutki wypadku z czerwca 2015r. (odpowiednio w sprawie niniejszej) przesądza niniejsze rozstrzygnięcie. W przypadku ujawnienia się nowej szkody, powódka niezależnie od tego czy dysponowałaby wyrokiem ustalającym odpowiedzialność na przyszłość i tak obowiązana będzie wykazać nie tylko fakt jej wystąpienia, rozmiar i skutki przekładające się na ocenę wielkości krzywdy i ewentualnej szkody majątkowej, ale także związek przyczynowy ze zdarzeniem za którego skutki odpowiada pozwany.

Z uwagi na powyższe żądanie powódki w tym zakresie zostało oddalone.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c. powódka wygrała niniejszy proces w ok. 76%, strona pozwana zaś w ok. 24%. Koszty sądowe w niniejszej sprawie wyniosły łącznie 8.008,74 zł (opłata od pozwu – 4.980 zł, wynagrodzenie biegłych – 3.028,74 zł). W związku z powyższym pozwany powinien ponieść koszty, zaokrąglone do pełnej sumy, w wysokości 6.085 zł i tę kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki tytułem kosztów procesu.

W toku niniejszego postępowania obydwie strony korzystały z pomocy pełnomocników z urzędu. Sąd przyznał obydwu pełnomocnikom kwoty po 4.428 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu pozwanemu i nakazał wypłacić tę kwotę ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 8 pkt 6 w zw. z § 2 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2018 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019 r. poz. 18).

Pozostałe nieopłacone koszty Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem.